

Listy

z Rokycan

10/2011

Aktuální hesla:

Lidé dělný probud' se, a poznej sílu tvojí, pakli tvoje paže chce, všechny stroje stojí!

Ne prosit, ne žebrot, jen zápasit zdárně, za práva a svobodu neváleči se špatně!

(stará dělnická hesla z poč. 20. století)

Měsíčník OV KSČM Rokycany. Ročník 15. Jen pro vnitřní potřeby
Na internetu lze „Listy“ otevřít na internetové adrese
<http://kscmplzen.cz>

Z JEDNÁNÍ OV KSČM

14.09.2011

V termínu, podle plánu práce OV KSČM Rokycany, bylo provedeno jeho jednání v v budově okresního výboru.

Přítomno na jednání bylo 13 členů OV - což je více než nadpoloviční většina. Jednání zahájil předseda OV s. Šmejkal - další řízení schůze s. Dufek.

Příprava a provedení VČS ZO KSČM bylo prvním bodem jednání OV.

V informaci o přípravě jednání VČS ZO KSČM referoval s. Sýkora. Provedl rozbor stavu ZO KSČM, uvedl jejich počet a hovořil o dalším případném zeštíhlení okresní organizace a z toho vyplývající akceschopnosti stranické organizace.

Významně vzrostl význam tiskovin - Haló noviny, Listy z Rokycan a další tiskové materiály okresních i ústředních orgánů. V průběhu jednání VČS je nutno tuto problematiku zdůraznit pro celou šíři členské základny.

Přítomní členové OV v diskuzi se vyjádřili k návrhu změn Stanov strany, titulu Socialismus 21. století a dalším před-sjezdovým materiálům.

Bylo rozhodnuto, aby toto bylo rozebráno podrobně na poradě s předsedy ZO dne 21.09.2011 kde předseda OV předsedům podá podrobné informace o obsahu výročních schůzí a předá předsedům příslušné písemné materiály a témata.

Po projednání na VČS budou tyto podkladovým materiálem pro jednání okresních a krajských konferencí i VIII. sjezdu KSČM.

Dále byli přítomní seznámeni s jmenným seznamem kandidátů voleb do KZ.

Seznam kandidátů v abecedním pořadí: ss. JUDr. Lišková Zdeňka, Šoufl Petr, Šimová Lenka, RSDr. Šmejkal Karel, Ing. Vataha Michal, Veselý Miroslav, Vild Miroslav a Zajíček Jiří.

Dále byl projednáván návrh možných kandidátů voleb do Senátu pro obvod č. 8 - t.j. okresy Plzeň-sever, Rokycany a část okresu Beroun.

Jméno našeho společného kandidáta s životopisem bude zveřejněno v dalším čísle Listů z Rokycan. Z diskuze o tomto problému vyplynula nutnost i povinnost všech členů okresní organizace aktivně a iniciativně se zapojit do předvolební kampaně, abychom dokázali společně vyšší výsledek ve volbách nejen do KZ, ale hlavně ve volbách do Senátu.

Zasedání PL.KR KSČM a STŘ.KR KSČM - jednání bylo zaměřeno k problematice vojenského újezdu Brdy. Předvolební kampaň do KZ i předvolební kampaň do Senátu bude tímto problémem silně ovlivněna. Touto problematikou se zabýval i ÚVKSČM. Přijal usnesení k zabezpečení propojení okresních a krajských orgánů s poslanci a senátory i stínovou vládou KSČM v předvolební kampani. V této části byla podána informace o 16. zasedání ÚV KSČM ze dne 10.09.2011.)

Předseda OV KSČM Karel Š m e j k a l

PORADA S PŘED- SESDY ZO KSČM

21.9.2011

1) **Průběh kampaně VČS ZO KSČM**- přítomní byli seznámeni s programovými dokumenty určenými pro diskusi na VČS ZO KSČM, okresních a krajských konferencích KSČM. V úvodu byla diskutována současná politická situace, ekonomická situace a možné dopady současné krize na životní úroveň. Je zapotřebí získat podporu a důvěru lidí tak, aby KSČM mohla objektivně ovlivňovat proces antikomunistické a antidemokratické současnosti. Předsedové ZO KSČM byli vyzváni k zahájení konání VČS a tam, kde schůzovou činnost nelze uskutečnit, aby byly pořádány besedy a na těchto besedách předány písemné dokumenty pro zkvalitnění úrovně členů ZO KSČM, kteří se nemůžou zúčastnit schůzové činnosti. **Dále bylo upozorněno na přípravu VIII. sjezdu KSČM v souvislosti s diskutovaným dokumentem "Socialismus 21.století", změny Stanov a další dokumenty, které budou na sjezdu projednávány.** Na VČS budou navrhováni zástupci do vyšších stranických orgánů, dále návrhy na kandidáty do krajského zastupitelstva, Senátu PČR. Hlavním úkolem ZO bude nadále získat ve svém okolí co největší počet voličů a sympatizantů naší strany. OV KSČM vyšle na každou VČS po dvou zástupcích k účasti a ke snaze prodiskutovat možnosti zkvalitnění činnosti ZO KSČM. Bylo poukázáno i na některé změny ve struktuře okresní stranické organizace (ZO), hlavně na jejich společné jednání a v některých případech i na jejich sloučení.

2) **Hodnocení účasti na oslavách HA-NO** v Praze-vzhledem k tomu že tato slavnost proběhne až tuto sobotu, bylo v tomto bodě pozvání pouze oznámeno.

3) **Ekonomické otázky a stav zpracování rozpočtu na rok 2012**, placení řádných členských příspěvků a příspěvkové známky na VIII. sjezd KSČM. Přítomní byli seznámeni s položkovou sestavou placení členských příspěvků a upozornění na dodržování příspěvkové morálky. Bylo oznámeno, že OV KSČM Rokycany, prostřednictvím předsedy OV, předal osobně žádost o dotaci na ÚV KSČM soudružce Miluši Vostřé. Tato žádost byla již druhou v řadě a činila 453 372 Kč na dokončení opravy a zateplení fasády a oprava plechové střechy na přístavku budovy, včetně výměny oken.

Návrhy do rozpočtu pro rok 2012 byly dle priority stanoveny takto : MDŽ, 1.máj, předvolební kampaň do KZ+ Senát PČR- volby, Listy z RO- internet, budova, automobil, jubilea, mzdy, DD, ostatní.

4) **Přítomní si vyměnili zkušenosti z práce ZO** hlavně na zkvalitňování jejich činnosti a upozorňovali na úbytek členů, a malé přijímání mladých lidí do KSČM. Bylo poukázáno, že v některých organizacích by bylo potřeba více písemného materiálu od ústředních orgánů. Byly předány některé termíny VČS.

5) Úkoly ZO KSČM byly směřovány k zajištění VČS, OK, KK a VIII. sjezdu KSČM.

6) **Organizační a různé.** S přítomnými předsedy byla konzultována společenská kronika. Předány materiály např. Přístupy KSČM k církevním restitucím, návrh na zabezpečení výuky ve Středočeské univerzitě v roce 2011/2012.

Byla podána informace ze zasedání VV a OV KSČM, Krajské rady a interní informace ze zasedání Pražské teoreticko-politické konference. Dále bylo oznámeno ustavení Krajské rady zastupitelů PL KR KSČM. Za náš OV se zúčastnil Miroslav Vild. Přítomnými byla podepsána i petice na obnovu pomníku J.Fučíka.

V souvislosti se zkvalitněním členské základny a plněním usnesení OV a vyšších stranických orgánů byli přítomní seznámeni s nově přijatými členy strany a jejich zařazením do práce OV KSČM a tiskové komise, ke zkvalitnění hlavně na úseku elektronického zpracování nejen Listů z Rokycan, ale i prezentace OV na webových stránkách.

7) **Diskuse** - ke všem projednávaným bodům všemi přítomnými.

Karel Šmejkal, předseda OV KSČM

Slavnostní večer - pořádaný Generálním konsulem Ruské federace

Ve středu 12. října 2011 se konal v Karlových Varech v Grand Hotelu Pupp, u příležitosti 300. výročí prvního příjezdu cara Ruské říše Petra Velikého do Karlových Varů slavnostní večer při příležitosti tohoto výročí. Na této slavnosti byli Generálním konsulem panem **Sergejem Veniaminovičem Ščerbakovem** pozváni i z Rokycan představitelé rokycanské Česko-ruské společnosti a to předseda společnosti Karel Šmejkal a Josef Sýkora. Stejně pozváni obdrželi i představitelé z dalších míst České republiky, kteří s Generálním konsulem dlouhodobě spolupracují.

Slavnostní večer zahájil Generální konsul Ruské federace Sergej Veniaminovič Ščerbakov, který přivítal přítomné hosty a poté předal slovo primátorovi města Karlovy Vary panu Petrovi Kulhánkovi, který se mj. se zmínil o městu Karlovy Vary. Následovalo hlavní vystoupení večera současného his-

torika města. Uvedl, že car Petr Veliký přijel na léčení do lázní Karlovy Vary poprvé v roce 1711 a pak ještě v roce 1712. Z tohoto důvodu bude v roce 2012 významné výročí návštěvy ruského cara Petra Velikého rovněž připomenuto. V této souvislosti, ve svém vystoupení, připomenul i další jména známých karlovarských hostů - pacientů, mezi nimiž byl například také ruští spisovatelé Gogol a Turgeněv, zakladatel vědeckého socialismu a komunismu Karel Marx z Německa a další hosté z celé Evropy. Uvedl, že návštěvy těchto známých osobností pomohly ke světové propagaci kvalitní lázeňské péče v Karlových Varech.

Po vystoupení uvedených organizátorů se představil koncertem Karlovarský symfonický orchestr, který svým přednesem krásné hudby nadchl všechny přítomné.

Účastník slavnostního večera Josef Sýkora

Rokycanská nemocnice před likvidací?

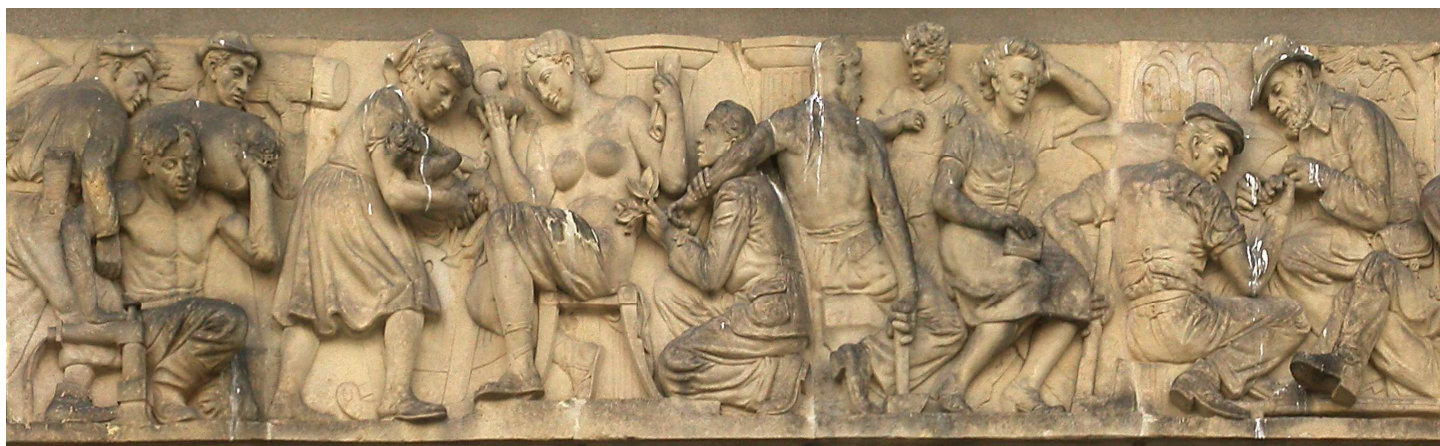
Již oficiálně probleskly na veřejnost zprávy o tom, že Všeobecná zdravotní pojišťovna požaduje údajně z finančních důvodů zrušení několika oddělení v nemocnicích v Rokycanech a ve Stodě. Podle oficiálního sdělení Václava Šimánka, radního Plzeňského kraje pro oblast zdravotnictví, na otázku, která oddělení navrhuje VZP uzavřít, odpověděl:

„**Jedná se o oddělení gynekologicko-porodnické, dětské oddělení a také chirurgii.** A jaké může mít zrušení těchto pracovišť vliv a dopad na zdravotnickou péči pro občany? Jsem si bohužel jist, že poměrně velký a značně citelný. Vždyť z logiky věci vyplývá, že když zavřeme téměř polovinu nemocnice, musí seto projevit zhoršením kvality zdravotnické péče, ale také její dostupnosti. **Pacienti budou muset cestovat do jiných nemocnic,** kde ale budou tak trochu „navíc“. Tím se zvýší čekací doby v ostatních nemocnicích a to nejen na plánovaná vyšetření, ale může se stát, že se prodlouží i čekací doby i na akutní ošetření. Nechci si ani představovat, jak bolestné bude pro rodiče, když přijdou se svými nemocným dítětem do čekárny, kde bude dvakrát více pacientů čekajících na přijetí než obvykle.“

A myslím, že lidé v kraji si velmi dobře uvědomují, že rušením oddělení a omezováním zdravotnické péče cesta k ozdravení krajského zdravotnictví rozhodně nevede.“

Na otázku, jaké řešení nabídne VZP Plzeňský kraj, odpověděl:

„Určitě (návrh) máme. Na VZP chceme (spolu se starosty Rokycan, Stodu, ale i Tachova a Stříbra) apelovat i z pozice zachovat vysoké kvality poskytování zdravotnické péče. **Tu**

Výřez z výzdoby průčelí rokycanské nemocnice od akademického sochaře Václava Koukolíčka (Foto Jan Otcovský)

totiž nemocnice ve Stodě a v Rokycanech nabízejí, proto nechápu, proč bychom ji měli omezovat. Je třeba si uvědomit, že tady nehovoříme o rušení několika lůžek, ale uzavírání celých oddělení a vzhledem k rozsahu tohoto rušení je to možná začátek likvidace těchto nemocnic jako takových. A to je nemyslitelné. Navíc VZP má ze zákona povinnost zajistit občanům dostupnost zdravotnické péče. Dosud nám ale z jejich strany nebylo sděleno, kde tato péče bude občanům z dotčených oblastí poskytnuta.“ (Citováno z měsíčníku „Plzeňský kraj“, č. 8, září 2011).

Vybudování rokycanské nemocnice – největší úspěch poválečné historie oblasti

Základní kámen k vybudování rokycanské nemocnice byl položen 12.10.1952 za účasti ministra zdravotnictví MUDr. Josefa Plojgara, moderní nemocnice pak byla dána plně do provozu v 22.6.1957 za účasti ministra J. Plojgara, ředitele Světové zdravotnické organizace Dr. Van de Calsythe z Belgie a za účasti 1500 občanů. Patřila svým odborným i technickým vybavením k nejmodernějším zdravotnickým zařízením v celé široké oblasti. Stát tehdy věnoval velké finanční a odborné prostředky, aby pro obyvatelstvo Rokycanska i dalších oblastí (Plzeň-jih) vybudoval důstojný zdravotnický ústav, splňující nejprísrnější kritéria. Rokycanská nemocnice, zaměstnávající na 140 lékařů a několik stovek odborného zdravotnického a ostatního personálu, se stala chloubou nejen Rokycan, ale celé oblasti a také instituci, která svou vysokou lékařskou péčí zachránila tisíce životů a do života přinesla v porodnickém oddělení další tisíce mladých životů.

V této nemocnici sloužily za tu dobu stovky výborných lékařů a odborníků, na něž podnes občané vzpomínají s úctou.

Tato nemocnice, které přinesla do celého kraje obrovskou naději na život, je – jak se zdá – smrtelně ohrožena. A téměř padesáti tisícům obyvatel této oblasti bude stížena zdravotní péče a dojde k ohrožení jejich života. Doufejme, že jak správa města Rokycan, tak i krajské instituce spolu s obyvateli učiní přítrž těmto šíleným nápadům nejen pánů z VZP, ale i pravicové vlády, která se stává hrobařem vyspělého zdravotnictví, vybudovaného v době socialismu. Na helikoptéry, obrněné transporty, na moderní výzbroj zbytků armády a na válečné expedice stovek českých žoldáků v Afghánistánů a v Iráku i na Vondrou a jinými výtečníky organizované zábavy za stamilióny a miliardy korun, peníze jsou, na základní péči o zdraví svých občanů peníze nemá. A likviduje velká i menší zdravotní zařízení jedno za druhým...

Ještě se historii moderní společnosti snad nestalo, aby kvůli finančním nedostatkům byla rušena nemocnice s poliklinikou, jejíž výstavba by dnes stála stovky miliónů korun. Ale v Rokycanech (i jinde) se k tomu bezohledně spěje.

Věříme, že správa a obyvatelé města i celé oblasti i mimo Rokycansko se razantně postaví proti pokusu o demontáž zdravotnictví v oblasti. Jednou ze zbraní je zorganizování protestní petice za zachování nemocnice – za záchranu dalších životů obyvatel, která omezením zdravotní péče či likvidací nemocnice je totálně ohrožena.

Letos uplynulo 54 let od vybudování nemocnice s poliklinikou. Je to významné výročí její existence od položení základního kamene. Pevně věříme, že to nebude i poslední. (Cis)

V Brdech jde nejen o přírodu, ale i o kvalitu života nás všech

PhDr. Ing. Jiří Valenta

Komise pro regionální rozvoj a zaměstnanost RPK

Zamýšlené zrušení vojenského újezdu v Brdech se jeví jako zdánlivě nelogický krok a další z nepostizitelných omylů strategických analytiků ministerstva obrany. Aktuální rozpočtová insolvence armády, způsobená nákladnými zahraničními misemi "po boku spojenců", ale i mnohamiliardovými, nevýhodně zadávanými zakázkami, by měla být sanována prostřednictvím snižováním ostatních, zejména však provozních nákladů. Co naplat, že takto pojatá forma šetření má povětšinou negativní dopad na kvalitu života obyvatel ČR i kvalitu jejich životního prostředí?

V případě opuštění Brd vojáky dojde ke zvýšení nejen územní nezaměstnanosti, ale přilehlé obce a města přijdou o nezbytné finance po léta plynoucí do jejich, již tak často poloprázdných pokladen. A nejen to! Významná krajinná oblast, tvořená souvislým, u nás již prakticky nevidaným komplexem lesů, dlouhodobě zatížená minimálním hospodářským využitím, je snad dokonce účelově připravována k postupné devastaci. Po delší dobu sílí podezření, že brzy dojde v podmínkách relativně nedotčené přírody, s izolovanými prvky rostlin, stálými vřesovišti, hustou hydrologickou sítí, ale i přísně chráněnými živočichy jako je orel mořský, rys ostrovid či čáp černý aj. k potenciálně nekontrolovanému rozvoji. A není od věci se domnívat, že tento "kvalitativní posun" bude spočívat v postupné parcelaci území mezi vybrané právnické a fyzické osoby. Nabízí se však, ale i neopomenutelné podezření na možnost zneužití újezdu v procesu církevních restitucí.

V těchto souvislostech se plně připojuji k názoru, že lokalitu brdského újezdu je nutno uchovat zcela ve vlastnictví státu a v případě jeho eventuálního nezájmu, zajistit její bezproblémový přechod do efektivního vlastnického portfolia Středočeského a Plzeňského kraje. Po kompletní likvidaci vojenské posádky a jejího zázemí bychom měli v Brdech začít intenzivně usilovat o zřízení chráněné krajinné oblasti, do které by mohlo být nadále zasahováno, kromě lesnicko - stabilizačních aktivit, pouze v souvislosti s protipovodňovými opatřeními či ochranou režimu pitné vody apod.

Citujeme: I po valorizaci přijdou penzisté o peníze

Autor: Andrea Cerqueirová

Rada seniorů ČR požaduje zákon, který by kompenzoval očekávaný růst životních nákladů pro příjemce nižších než průměrných penzí. Pokud jej nepředloží vláda, vypracuje jej rada, která domluví, zda jej předloží Senát nebo některý z poslaneckých klubů.

Valorizace penzí pro příští rok, s ohledem na očekávaný růst životních nákladů u celkového počtu 2 280 000 starobních důchodců, je podhodnocená a nedostatečná. Uvedl to předseda Rady seniorů ČR Zdeněk Pernes. Zatímco důchody budou od ledna 2012 v průměru zvýšeny o 201 korun měsíčně, tedy o 1,9 %, jen navýšením dolní sazby DPH (v roce 2012 z 5 na 14 % a od roku 2013 dokonce na 17,5 %) stoupnou seniorům výdaje v průměru asi o 406 korun za měsíc.

Seniori tedy přijdou, oproti stávajícímu stavu, v průměru o 205 korun měsíčně, tedy 2460 korun ročně. „K tomu je nutné připočíst zvýšené poplatky v nemocnici z 60 na 100 korun za

den nebo náklady na léky, které budou činit odhadem 200 až 300 korun měsíčně. A také zvýšené náklady na bydlení, které mohou v Praze, kde dojde po Novém roce k deregulaci nájemného, vzrůst až o 1475 korun za měsíc," uvedl Pernes.

<http://www.zijemenaplno.cz/Clanky/a1062-I-po-valorizaci-prijdou-penziste-o-penize.aspx>

Zajímavosti: Od Leningradu po Sankt Petěrburg

6. září 1991 bylo městským referendem schválena (54% hlasů obyvatel změna názvu Leningradu na Sankt Peterburk (další návrh názvu: Petrograd, Něvograd, Svjato-Petěrburg, Pitěr). Leningrad však zůstal jako zeměpisný název, rovněž název Leningrad – město hrdina. Zachoval se také název „Leningradská oblast“, kterou zastupitelé odmítli přejmenovat.

Zdroj: <http://iraqwar.mirror-world.ru/article/255980>

Bůh stvořil Ameriku, aby vedla svět, prohlásil re- publikánský kandidát na prezidenta

Romney vyzývá ke století americké nadvlády

Romney se v projevu o agresivní zahraniční politice snaží tvrdit, že je rozdíl mezi Bushem, Obamou a jím

John Glaser, 7. října 2011

Republikánský kandidát na prezidenta Mitt Romney se v pátek (7.10.2011) ve vojenské akademii The Citadel v Jižní Karolině poprvé zmínil o zahraniční politice USA. V řeči plně okázalosti a agresivity vyzval, aby se XXI. století stalo stěm americké dominance.

„Toto století musí být americké století. V tomto americkém století má Amerika nejsilnější ekonomiku a nejsilnější armádu na světě. **Bůh nestvořil tuto zemi jako národ něčích následovníků. Amerika není určena, aby byla jen jedním z několika rovnocenných globálních mocností. Amerika musí vést svět, nebo to udělá někdo jiný.**“

Romney odsoudil tzv. izolacionistické tendence konzervativců z Tea Party a dalších republikánů, kteří odmítají poválečnou ideologii strany.

„Toto je chvíle pro Ameriku. Musíme přijmout výzvu a ne od ní ucuknout, neuzavírat se do izolacionistické ulity, nikoli vyvěsit bílý prapor, ani dát za pravdu těm, kteří prohlašují, že americká doba pominula. To je naprostý nesmysl,“ prohlásil.

Romney kritizoval prezidenta Obamu za takzvané „agresivní“ stažení z Afghánistánu a slíbil odpovědět na výzvy k snížení rozpočtu na obranu a vojenské výdaje a rozšíření americké vojenské přítomnosti ve světě. Dává paranoidním republikánským voličům, co chtějí slyšet, ignoruje skutečnost, že deset let války v Afghánistánu je už příliš dlouho, a že by Amerika mohla snížit své výdaje na obranu na polovinu a přestat vyčerpávat ostatní země...“

Zdroj: <http://News.Antiwar.com/2011/10/07/Romney-makes-belligerent-Foreign-Policy-Speech/>

Co k tomu dodat?

Vlna za vlnou se ženou ve světě obludné fundamentální náboženské a rasové představy o „bohem vyvolených“ a národech nižší méněcenné rasy, které se zčásti nebo plně začaly realizovat již v minulosti vyhubením celých národů a civilizací těmi „bohem vyvolenými“.

Počátek novodobých představ a ideologií o rasové a náboženské vyvolenosti začínají zejména po objevení Ameriky Kolumbem r. 1492, kdy se do evropského kolonizačního tažení plně zapojila i katolická církev **v čele s papežskou Svatou inkvizicí**. S pomocí armád kolonizátorů se ji podařilo při násilné christianizaci Střední a Jižní Ameriky fyzicky vymazat z povrchu země tamější kultury Inků, Máýů atd., čítající desítky miliónů obyvatel.

Pokračovali pak v tomto „úspěšném díle“ anglosaští dobyvatelé, kteří se násilně zmocnili severoamerického kontinentu (dnešní Kanada a USA), kde se jim podařilo postřílet téměř všechny indiánské kmeny, zmocnit se jejich bohatství a zmasakrovat tamní živou přírodu.

Dnešní válečnické tažení Severoameričanů a natoistů v Iráku, Afghánistánu, v Pákistánu, v Lybii i jinde se již nemůže realizovat s tlampači, ohlašujícími božský původ agresorů, ale nasadili jiné lízátko – totiž na svých letadlových lodích, řízených raketách a na po zuby ozbrojených armádách žoldáků přinášejí prý „svobodu a demokracii, ba i humanismus“ (ale toho se i samotní agresori bojí propagovat, neboť masové vraždění civilního obyvatelstva nemohou veřejně charakterizovat jako humanismus).

Spojené státy severoamerické nejsou sami, které odvozují svůj původ od boha. **Nejinak je tomu i s Izraelem, jehož představitelé, státní organizace i obyvatelé se podnes prohlašují za „bohem vyvoleným národem“**. Proto si mohou proti Palestincům, Syřanům, Libanoncům a vůbec proti Arabům „s pomocí boží“ dělat, co se jim zlíbí. Výsledkem je sedmdesátiletá okupace Palestiny, desetitisíce zavražděných Palestinců a obyvatel dalších arabských zemí a trvalý válečný stav této oblasti, kde trpí hladu a následky válek milióny civilních obyvatel.

Nejinak tomu bylo s hlásáním arijské čisté rasy vůdci a ideology nacistického a fašistického Německa, které mělo neomezeně vládnout světu, zatímco ostatní „nearijské národy“ měly pro „árijce“ pracovat jako otroci, část z nich převychována, jiné národy pak rozptýleny či fyzicky zlikvidovány.

Je falešné se domnívat, že žijeme v osvíceném a progresivním století, v osvícené lidské společnosti, v době plné svobody a demokracie. Není tomu však tak. Žijeme v době plně barbarské, při které když se zabijí, tak nikoliv po jednom či dvou jako v dobách minulých šípem, mečem či koltem, ale po statistických a miliónech nejmodernějšími ničivými prostředky a zbraněmi.

Žijeme v době skutečně barbarské, možná barbarštější, než kdy předtím. Barbarské, protože podnes agresori se dovolávají boha, jehož prostřednictvím se snaží ospravedlnit své zločiny a vládnout a ovládnout planetu Zemi. Globalizace v nejhorší podobě a tváří klepe na dveře a ohrožuje národy. (Cis)

46,6 milionu obyvatel USA žije pod hranicí bídy

Podle statistik americké vlády r. 2010 žilo v USA 46,6 miliónů obyvatel pod hranicí bídy. Ve srovnání s rokem, kdy počet obyvatel ohrožených bídou činil 14,3, v r. 2010 vzrostl na 15,1%. Tento ukazatel je vyšší než v r. 1983 a dosahuje úrovně z r. 1993. USA v současné době mají 300 miliónů obyvatel, z čehož plyne že téměř šestina obyvatel této země je na dně.

Statistická data rovněž dokazují, že bída převládá zejména mezi barevným obyvatelstvem a dosahuje 27,4% (v r. 209 26,6%). 22% mladých pod 18 let žijí pod hranicí bídy.

Je to již třetí rok, kdy v USA propad životní úroveň obyvatel má klesající tendenci.

Pro ty nejchudší Američany byly zavedeny kupony,

kdy každý chudý dostane kupon v průměru za 30 dolarů na týden (částka je vyplácena na základě momentálních dalších příjmů žadatele). Kupon může rozměnit za potraviny ve vybraných prodejnách. V r. 2008 pobíralo tuto kuponovou pomoc 28 miliónů Američanů. Komentuje se, že za 30 dolarů na týden těžko může člověk vyjít, proto ti nejchudší, když vyčerpají částku na potravinách, se stravují ve veřejných vyvařovnách pro chudé (tzv. sysítio). (Podle světových agentur).

Chcete brzy a hodně zbohatnout?

Uzavřete smlouvu se státem!

Už dvacet let platí československý a nyní český stát za prohrané smlouvy se soukromými subjekty (podnikateli, firmami, mafii apod.) obrovské finanční náhrady za svou vědomou či nevědomou neschopnost. Proč? Prý proto, že uzavřel nevhodné smlouvy s firmami, které oplácí pak žalobami v tuzemsku i v zahraničí, že byly poškozeny na svých právech a tudíž český stát, respekt. český občan musí pak platit i s úroky troj i vícenásobné částky těmto podnikatelům.

Kterak k tomu dochází? Prostě český stát respekt. vládní a jiní právníci, zastupující stát s těmito podnikateli, uzavřou smlouvu zpravidla zranitelnou a nesplnitelnou) a přesně šitou na korupci, s tím, že některý paragraf smlouvy připouští možnost stahovat státu kůži, tedy paragraf, poskytující privilegované postavení podnikatelům, čímž se legalizují jejich budoucí žaloby na stát.

Kde jsou ty desetitisíce právníků a advokátů, kteří pracují pro stát a jeho orgány? Co dělají, že podepsané smlouvy jsou napadnutelné i soudně hamižnými podnikateli a firmami? To je kardinální otázka, na kterou se ptáme: Jak je možné, že stát a jeho pověřené odborné instituce (právní oddělení, právní kanceláře apod.) podepisují nevýhodné smlouvy pro stát?

Není určitá souvislost mezi těmi, kteří zastupují stát a těmi, kteří čekají na bohatou výslužku od státu? A není předem organizovaná nějaká vazba mezi smluvními stranami tak, aby stát prohrál arbitráž a obě strany, tedy reprezentanti státu a soukromých firem vyjdou s bohatou výslužkou?

Stát platí jako dojná kráva už po dvě desetiletí obrovské finanční prostředky za prohrané soudní pře a arbitráže soukromým firmám

Kde je zakopaný pes? Nejde tu o organizovanou loupež? Přece stát se svou početnou armádou vysoce placených advokátů a právníků, vláda, parlament, komise a to vše ostatní – ti všichni přece nejsou negramotní a musí si každé písmeno smlouvy desetkrát obracet a zkoumat, zda je správně či bou-da, než podepíší nějakou smlouvu?

A kolik těchto právníků bylo finančně postiženo za tak mizerné a špatně usmlouvané smlouvy s kapitalistickými dravci? Kolik bylo odsouzeno k náhradě škody či posláno za „katr“?

Ptáme se my, obyčejní občané.

Návrh zákona o zřízení fackovacích panáků

Petros Cironis

1. Úvodní řeč: V poslední době je česká politická scéna neustále obohacována novými a atraktivnějšími prvky. O tom, že se tunelování, krádeže a loupeže národního majetku staly nejlukrativnějším oborem a národním sportem, není třeba se rozšiřovat. O tom, že střídavě vládnoucí politické strany po listopadu 1989 nám voličům a daňovým poplatníkům slibují hory doly a sliby pak zásadně neplní, je na denním pořádku. Zvykáme si na to.

President strká s mírným úsměvem do kapsy před zraky televizních kamer i před zraky miliónů televizních diváků v celém světě chilské diplomatické pero, český ministr zahraničí na konferenci o bezpečnosti Evropy v Bělehradě usnul spokojeným spánkem (o demonstraci červených ponožek nemluvě), šéf ministerstva financí Miroslav Kalousek na nepřivětivá slova jednoho mladého voliče a daňového poplatníka namířena na něj, si to s tím vyřídil ručně a stručně - dal mu na chodníku hlavního města jednu facku a odkráčel, pak si to zřejmě rozmyslel a vrátil se k mladíkovi a dal mu zdarma další tři facky na pamětnou s vědomím, že činí dobře, neboť ve středověku se vše vyřizovalo fackami, bitím a popravami. Začínáme si na to taky zvykat, že na setkání nás budou, kdykoliv se jim nebudeme líbit, ministři, státní tajemníci, vysocí úředníci, politici a podobná sorta, veřejně fackovat, abychom si nemysleli....

A tak tedy konstatuji, že se množí spory a prohlubují se také rozpory mezi lidmi, mezi vrstvami, mezi kastami, mezi bohatými a chudými, mezi těmi, kteří stojí výše a těmi, kteří stojí níže. Na každém kroku je cítit napětí, vyzařující z mnohých z nás, kteří jsme nedosáhli svého vytouženého postavení. Tato nespokojenost vyúsťuje často v nepřístojnosti, ve fyzickém napadení jednotlivců či skupin, ba dokonce ve vraždě. V novinách se nadává, občané vysoce postavení i nízko postavení se denně soudí pro vzájemné urážky a hanobení a domáhají se mírným či nemírným způsobem svých práv, žádají satisfakce v novinách, před soudy, mimo soudy, před soudními budovami, v soudních budovách, na stránkách deníků, týdeníků i měsíčníků.

2. Občané mají často vztek a touhu někoho praštit:

Volení poslanci mají často vztek a chtějí někoho praštit.

Podnikatelé mají často vztek a chtějí někoho pořádně praštit.

Policie má často vztek a má sto chutí někoho nebo mnohé také praštit.

Kriminálníci mají vztek a chtějí taky někoho odrovnat.

Prostitutky mají velmi často vztek na klienty i na pasáky a mají tisíc chutí s nimi praštit o zem nebo o strom nebo o zeď.

Lidé bezbranní i lidé ozbrojení mají často vztek a chtějí s mnohými pořádně zacloumat.

Skiní chtějí si vyříditi své účty s neskiny.

Politici odpůrci si chtějí vyříditi své účty s protivníky.

Nepolitici odpůrci si chtějí vyříditi své účty s politickými odpůrci

Pravice má někdy chuť pořádně praštit o zem s levicí.

Střed má sto chutí praštit jak s levicí, tak i s pravicí.

Poslanci mají někdy sto chutí praštit se svými kolegy.

Ministři mají taky často vzteka nejen na své odpůrce, ale i na své souvěrce. Taky by si rádi s nimi vyřídili své účty.

Někdo zas nemá na nikoho vztek, ale chtěl by někoho praštit. Jen tak. Z legrace.

Někdo zas má v sobě obyčejnou lidskou demoliční povahu a chtěl by prostě věčně něco demolovat.

Prostě každý z nás má v sobě onoho démona, který má často vztek a chtěl by do něčeho praštit. Jen tak praštit, aby ona neblahá energie, shromážděná v nás se někde vybila. Jako když v hustých letních oblacích se nahromadí elektrický náboj a musí explodovat.

3. Nejen se divím, ale doslova žasnu: Nejen se divím, ale doslova žasnu nad tím, že doposud žádný poslanec z pravice či levice, obecní či parlamentní, žádní vládní činitele, tedy ministerský předseda, ministr nebo vrátný ministerstev, nepřišli vůbec na tak jednoduchý nápad, který předkládám já, prostý občan tohoto světa. Obyčejný, nezatížený žádnými funkcemi, žádnými těžkými portmonkami, těžkým svědomím, ale občas mající taky vztek. Například na to, že neustále stoupají ceny a stoupá inflace, klesají podrážky mých bot a z čela se mi z toho řine pot. Taky já někdy mám sto chutí...

Kdybych byl tedy členem obecního zastupitelstva či obecní rady,

kdybych byl purkmistrem nějakého města,

kdybych byl poslancem parlamentu, kde se mluví,

kdybych byl předsedou nějaké politické strany, předsedou nějakého parlamentního klubu,

kdybych byl ministrem, neřku-li ministerským předsedou,

kdybych byl, nedej bože presidentem, podal bych tento návrh:

Věc: Návrh zákona na povinnou instalaci gumových panáků na všech frekventovaných místech v České republice a v blízkém okolí.

Zdůvodnění: V důsledku toho, že každý z nás, občanů i neobčanů tohoto státu a blízkého okolí, máme chuť jednou nebo dvakrát denně, jednou nebo dvakrát týdně, jednou nebo vícekrát měsíčně do něčeho praštit, aby z nás vyprchal nahromaděný hněv, **navrhuji zřídit před radními domy, před policejními stanicemi, před věznicemi, před parlamentem, před budovami politických stran a hnutí, před nádražími, před obchody s potravinami i nepotravinami, před Ústavem jazyka českého, na Václavském náměstí nebo na Masarykově náměstí v Rokycanech, v Kolíně či kdekoli jinde, kde mají náměstí, náves či veřejná prostranství, před prodejny Mac Donald's a jinde, napevno umístit gumové fackovací panáky** velikosti zdatného muže středního věku, v provedení barevném či černobílém, v barvách poslanců, či policajtů, purkmistrů či radních, oblíbeného či neoblíbeného politika a jiných exponentů, na které má obyčejný i neobyčejný člověk pífku.

Fackovací panáci by sloužili jako odreagování občanů této země a blízkého okolí. Výsledkem toho by bylo vybití napjatých nervů, vzteku občanů této republiky a blízkého okolí (jde zejména o turisty sousedních bratrských a jiných zemí), kteří jsou denně soužení, trápení, okrádání, podvádění, krácení na svém poctivě vydělaném výdělku a jinak utiskování, čímž by zaručeně ubilo skutečných přepadení, zabíjení, samovolně

neustále se hromadícího vzteku jednotlivců u skupin a podobného násilí.

4. Opatření: Na fackovací panáky by byly umístěny cedulky s výrazným nápisem: Je zakázáno na figuríny plývat!

Je zakázáno na figuríny čurat! (Platí to samozřejmě i pro psy!).

Zákaz odnášení figurín do domácnosti za účelem jejich trvalého zneužívání a týrání (viz zákon proti sadismu a masochismu).

Zákaz krmení figurín! (namířeno zejména proti těm, kteří by šli kolem z hospod, naplnění alkoholem a gulášovými orgiemi).

Zákaz zalévání figurín (opět namířeno proti pozdě se vracějícím nočním opozdílům z hospod).

6. Jest povoleno: Mlátit figuríny hlava nehlava a používat přitom jak svou vlastní fyzickou sílu, tak i svůj vlastní intelekt. Přitom je zakázáno používat proti figurínám jiných zákazonosných prostředků a cizích předmětů (jako např. noží, pil, seker, granátů, semtexu, pistolí, příp. jiných palných zbraní všelikého kalibru). Kdo řádným způsobem způsobí figuríně ujmu, nechť nehradí žádné škody, kdo však způsobem zapovězeným jí způsobí vážnou ujmu, je povinen ji do čtyřiaadvaceti hodin nahradit jinou.

7. Povinnosti figuríny: Figuríny sloužící veřejným účelům jako fackovací panáci nesmí se zpěčovat, občanům jakkoli v této bohužel činnosti zabraňovat, jim ubližovat. K povinnostem figurín by bylo vydávati rozličné výkřiky, vyjadřovat bolest například výkřiky au, uf, dobře mi tak! (nikoliv však "Neblbni vole! a podobně), dále mohou vyjadřovat pláč, smutek, nikoliv však radost nad nepovedenými direkty vztekajících se občanů, jsou sice povinny zákonným způsobem uhýbat, nikoliv však se dávat na případný útěk, což jest přísně zapovězeno. Rovněž figurína ve svém návalu hněvu proti útočníkům nesmí vydávat útočné výkřiky a pokřiky, nesmí navádět občany k delší agresivitě, než je pro zdraví občanů nutné, nesmí občanům lát a nadávat, nesmí mluvit sprostě (zejména ke kolemjdoucím osobám ženského pohlaví a dětem), nesmí budit veřejné pohoršení ukazováním některých částí svého těla, nesmí se veřejně svlékat, zouvat či demonstrovat své tělesné proporce neoblečené či skromně oblečené. Nesmí vykřikovat politická a rasistická hesla, nesmí se zúčastňovat předvolebního boje ani pro jednu ze soupeřících stran, nesmí navádět občany k nepřístojnostem apod. Nesmí také plývat na okolostojící, okolohodící či okoloběžící občany obého pohlaví a všelijaké rasy. Na ženy nesmí vztažovat ruku.

8. Povinnosti zřizovatele: Figuríny zřizuje příslušný zřizovatel na svoje náklady, o něž řádně pečuje po celých čtyřiaadvacet hodin denně, nahrazuje poškozené část novými a zdatnými, staré a silně poškozené a pohmožděné pak humánním způsobem likviduje tak, aby jejich likvidace nebudila pohoršení části společnosti (např. zelených). Figuríny poslanců, ministrů a policajtů požívají některých výhod (např. nesmí se čtvrtit před zraky veřejnosti, nesmí se v uceleném stavu házet do nádob na odpadky, nebo do skládek s ostatními pevnými odpady). Figuríny ostatních oblíbených občanů lze likvidovat obvyklým způsobem.

Náklady na zřizování a likvidování figurín nesou zřizovatelé a obce a hradí se plně z mimořádně zavedené daně zvané "daň za fackovací panáky", kterou platí veškerí občané, kteří dosáhli věku od šesti let do sedmdesáti let, schopni vyjadřovat fyzickým způsobem vztek. Občané od sedmdesáti let a výše mají úlevu placení poloviční daně. Občané starší osmdesáti let pak jsou od této daně osvobození úplně a figurínám mohou ubližovat dle libosti.

Žádám pány poslance parlamentu, aby tento návrh schválili a brzy uvedli v skutek.

Citujeme z kroniky Rokycan:

93. výročí vzniku 'CSR

Československo již vymizelo z mapy Československa i Evropy. Stalo se již historií, plnou velkých událostí nejen domácích, ale i celoevropských, neboť po dobu své existence jeho obyvatelé zažili období první republiky (1918-1938) Mnichovskou dohodu podepsanou 29. září 1938, kdy nastal konec první republiky), období tzv. druhé republiky (říjen 1938-15.březen 1939), nacistická okupace (15.3.1939-9.5.1945), období budování socialismu (III. republiku) a zčásti i období restaurace kapitalismu (17.listopad 1989-31. prosince 1992). 1. ledna 1993 zanikl a Československá republika se zrodila Česká republika.

Jaké byly začátky nově se rodící Československé republiky v r. 1918 z lůna Rakousko-uherské monarchie? K jejímu objasnění jsem sáhl do autentických stránek, psaných zčerstva tehdejšími kronikáři ve čase rodící se republiky. Přes jistou archaičnost jsou kronikářské zápisy upřímné a dokreslují zejména psychický stav lidu a atmosféru doby, která se projevuje jednou za desetiletí či století.

28. říjen 1918

Zpráva o odpovědi Rakousko-Uherska na notu Wilsonovu došla sem sice již dopoledne, ale byla známa jen několika osobám. Zatímco Praha byla již v radostném vzrušení, přišel sem na staniční úřad asi po 2.hodině odpoledni telegram Isidora Zahradníka, jehož obsah byl oznámen některým úřadům. Zvěst však letěla ihned od úst k ústům a každý spěchal na rynek, aby se dozvěděl více.... Dále cituji popis událostí z týdeníku Žďár, z něhož převzal i prof. Šára zprávu, zapsanou do kroniky poněkud odlišným stylem: „**V pondělí 28. října 1918** došla sem z Prahy zpráva o odpovědi Rakouska na notu Wilsonovu, odpoledne pak rozšířila se zvěst o telegramu poslance dra Zahradníka, došlém na zdejší staniční úřad. Národní výbor náš sešel se ihned ve své úřadovně, netrpělivě očekávaje určitějších zpráv z pražského ústředí. O půl páté hodině konečně došla zvěst, která rozechvívala a oblažovala.. Za hlubokého pohnutí zahájil jednání předseda (národního) výboru p. Babánek a proslov jeho vyslechli přítomní stojíce. Vstupovali jsme do nové, netušené doby. Rozechvělým hlasem ocenil p. předseda význam nastávajících okamžiků a zdůraznil, že nutno bezpodmínečně zachovati klid, třeba by se ovšem nikomu nechtělo brániti v projevu radosti a nadšení. V dalším jednání učiněny nezbytné dispozice pro dnešek. Obecnostu oznámena radostná zvěst vyzváněním kostelních zvonů. Zatím chvátaly na náměstí se všech stran zástupy občanstva, živě debatujícího a navzájem vzrušeně se dotazujícího. Občanstvo samo provedlo počáteční práce očišťovací: všechny emblémy starého státu odstraněny a zaházeny. Za okamžik nebylo spatřiti

symbolů rakouské monarchie, orla, který tolik staletí nám svými pařáty rozdíral nitra, zobákem kloval mozky a dusil k nevydechnutí. Deputace Národního výboru pak oznámila změnu místodržitelstvímu radovi p. Ad. Fischerovi a žádala odstranění orla nad vraty úřadovny, čemuž vyhověno. Stejně stalo se i v kasárnách, kde vojáci zatím horlivě prováděli očistu svých čapek a výložků odznaků bývalé moci a nahrazovali je národními kokardami.. Telefonicky rozšířena radostná zpráva po okrese: závody vyzvány, aby ihned přerušily práci. Zakrátko se všech domů vlály prapory,, jimiž větřík si pohrával. Na náměstí tísnilo se sta a sta lidí příliv jeho stále vzrůstal, když přicházelo tovární dělnictvo místní i z okolních obcí. S balkonu radnice oznámil radostnou zvěst starosta města p. Anichober. Dočkali jsme se konečně toho, pravil řečník, po čemž jsme prahli drahá léta. Potoky drahocenné krve našich nejdražších nám musily vykoupiti svobodu. Vzácného daru dostává se nám z rukou našich zahraničních přátel. Musíme se ukázati vděčnými jejich veliké důvěry k nám tím, že zachováme naprostý důstojný klid. Jménem obce slibuji, že tato vykoná vše, aby se obecnostu v jeho strádání ulehčilo. Bude postaráno o obživu i o ošacení, o pomoc trpícím, o zaopatření práce navrátilivším se a usnadnění živnostníkům, aby mohli co nejdříve zase otevřiti své závody. Pan Babánek pak pozdravil svobodný lid nadšenými, vřelými slovy, z duše vycházejícími a do niter duše pak opět zapadajícími. Trpkými slovy, úplnými bolestných výtek, loučil se starou říší, jež pro nás, nejkulturnější, nejbohatší zemi, perlu svojí, neměla, než ústrky, a hůř ještě v posledních chvílích chtěla na nás uplatňovati svou vůli. Bolesti přemořen vzpomíná všech českých synů, jež zůstali na bojištích, kde krváceli pro cizí zájmy. Dnes jsme volní, pro sebe budeme uplatňovati své síly, pro sebe hospodařit, sami sobě vládnout.. Musí se tak státi s rozvahou, jež nás nesmí upustit ani na okamžik.. Cizina na nás hledí v těchto chvílích a zkoumá, zda jsme zralí pro nejvyšší štěstí národa, pro svobodu. Zástupce dělnictva p. Hoříce zdůrazňuje solidaritu dělnictva se snahami celého národa.. Dělnictvo přinášelo veliké oběti a je povděčno, že nebyly marny.

Dnes dochází odplaty. - Přebíráme správu svých záležitostí do vlastních rukou. Pracovalo-li naše dělnictvo vždy pilně, bude s tím větším úsilím pracovati nyní, když bude pracovati pro sebe, pro vlastní národ. Dělnictvo splní svoji povinnost vždy poctivě. Nutno se nyní podříditi národní kázni a zachovati disciplínu. (Hromové volání: Zachováme). Na znamení radosti ustane zítra veškerá práce, ale pak zase s chutí do díla. Pak ještě pozná mil p.řed. Babánek, že hlavní náměstí naše bude nyní slouti náměstím Wilsonovým, což aklamováno nejradostněji. Všecky tyto proslovy byly přerušovány bouřlivými projevy souhlasu, jako na důkaz, že řečníci shromáždění ze srdcí. Po zapění národní hymny všemi přítomnými, jež vehnala mnohým a mnohým slzu nejryzejšího pohnutí do očí, se shromáždění rozcházelo, ale dlouho ještě procházely jednotlivé hloučky po náměstí z zpěvu národních písní... - **V úterý 29. října 1918:** Ráno se opakoval týž zjev. K náměstí znovu táhly davy lidu, rozmnožované příchozími ze sousedních obcí. Hned zrána zasedal Národní výbor, řeše nejnaléhavější záležitosti a čině nutné dispozice. Místní velitel posádky p. nadp. Sobotka, učinil povinné hlášení a dal vojsko Národnímu výboru m dispozici. V 10 hodin odebralo se předsednictvo doůřadováno rady zemského a osudu, p. dra Vorla, kdež si vyžádalo slib věrnosti ode všech konceptních úředníků. - Všickni radostně ten slib složili. Stejně pak učiněno na hejtmanství, kdež i místodržitelství

rada p. Fischer slíbil věrnost Národnímu výboru. Zde pak naši delegáti projednali řadu otázek osobních a aprovizáčních, jakož i žádali satisfakci obětem válečných událostí, obecnímu zastupitelstvu radnickému a říd. učitelé p. Poláčkoví. Pan rada slíbil ve všem vyhověti. Okresní hejtmanský úřad bude úřadovati dále pod dohledem Národního výboru a nutno, aby jeho nařízení byla všemožně šetřena. Četnictvo prozatím zbaveno služby. Za bezpečnost v obcích ručí starostlivé, kteří nemohou zříditi pomocné bezpečnostní hlídky... Před radnicí shromáždila se znovu sta občanstva. Pozornost budila četa italských zajatců, jež přišli se svou standardou.

K večeru bylo na náměstí zase živo a rušno. Z Plzeňské ulice sem přitáhl velký průvod, v jehož čele kráčeli Sokolové, radostně pozdravovaní po tolika letech veškerým občanstvem, pak různé spolky, studentstvo mládež českých socialistů s prapory, vojsko, jemuž poprvé česky veleli páni důstojníci, italští a ruští zajatci, a všecko tonulo v radostném vzrušení... Městská hudba řízená kapelníkem p. Kašparem, zahájila program hymnou Kde domov můj...

A již se střídaly hudební s pěveckými, přednesenými Zábojem a lid sám dával se strhováti k spolupění... Po skončení této slavnosti dlouho do noci procházely městem hloučky nadšenců za zpěvu národních písní, pro něž ještě před několika hodinami mohlo býti zavedeno trestní řízení. Také ve veřejných místnostech bylo živo, ač nebylo co pít. V hotelu u Českého dvora se šlo se mnoho zvaných i nezvaných, hlavně místní inteligence a tu debatováno o nastalých událostech, o tom, co bude atd. Tam se dostavil i nadporučík JUDr. Král, který sem byl vojenskou správou poslán jako dozorce nad závody pracujícími pro vojenské účely, ale o němž se pronášely řeči, že je Rakušák, že měl účast v zatčení dr. kramáře, takže jsme se před ním v řečech o veřejných událostech vedli opatrně. On však byl první z důstojníků, který právě u Českého dvora zahodil rakouskou kokardu na čapce a dal si tam slovanskou trikoloru.

Protože bylo třeba pečovati o pořádek v městě a okolí, když se městských strážníků nedostávalo, pověřen dozorem v městě i Sokol za vedení náčelníka bratra blechy. Četnictvo na tu dobu bylo suspendováno. (IV, folio 20-21).

Náš medailonek

Josef Tomášek

Je třeba si stále připomínat oběti, které boj proti okupantům přinesl i oběti tisíců ilegálních bojovníků, mezi kterými byla i řada občanů našeho okresu, zejména z řad komunistů.

Jedním z nich byl i **Josef Tomášek**, kterému věnujeme dnešní medailonek.

Josef Tomášek se narodil 2. února 1885 jako syn kočího na velkostatku v Liblíně. Jako tříletý ztratil otce a dále byl vychováván babičkou.

Od dětství viděl dva světy - na jedné straně svět zámeckého panstva a na straně druhé svět nádeníků, podruhů a deputátníků. Přiklonil se k těm, ze kterých vzešel, k chudým a utiskovaným. Stal se socialistou a již jako devatenáctiletý redigoval sociálně demokratický časopis "Zemědělec". Ve svých dvaceti pěti letech se stal úředníkem v advokátní kanceláři v Kralovicích a posléze přešel do nemocenské pojišťovny, kde se vypracoval až na místo správce úřadu.

Byl činný ve straně sociálně demokratické a v DTJ Kralovice, kde jeho činnost byla přerušena světovou válkou. Po návratu z války pracoval téměř čtvrt století ve veřejném životě Kralovicka. Kolem roku 1933 odešel s rodinou do Rokycan, kde byl zaměstnán v okresní nemocenské pojišťovně. Ihned se jako sociální demokrat zapojil do veřejné práce. V době před okupací, již jako člen KSČ byl členem komise právní a personální městského zastupitelstva v Rokycanech. Po rozpuštění strany koncem roku 1938, byl odvolán - tak jako ostatní členové KSČ, ze všech funkcí v zastupitelstvu; poté odešel do důchodu. V ilegaltě strany se zapojil do ilegálního protifašistického odboje jako vedoucí okresního a místního vedení komunistické strany a Svazu přátel SSSR. **Dne 16. února 1940 byl zatčen a vězněn do 25.11.1942 v německém policejním vězení na Gestapu a na Borech v Plzni.** Dne 25.11.1942 převezen do Bavorska do Beyreuth, kde byl vězněn do 17.2.1943, kdy byl odvezen do Berlína k soudu. Dne 19.2.1943 „lidovým soudem“ v Berlíně odsouzen k trestu smrti za to, že jako příslušník protektorátu připravoval v letech 1939 a 1940 v Rokycanech a okolí velezrádný podnik k odtržení území patřícího k Říši, a na základě toho odsouzen k trestu smrti. Poté byl převezen do Beyreuthu, kde byl vězněn a 17. února 1943 převezen do Berlína. Poslední dny svého života strávil ve vězení v Berlíně - Plötzensee, Königsdam 7, Haus III. **Rozsudek byl vykonán v Berlíně - Charlottenburg ve večerních hodinách (7 hod. 5 min.) dne 18.6.1943.**

Josef Tomášek napsal před popravou tři dopisy na rozloučenou. Jeden své manželce Boženě a dva své dceři Aleně.

Opis dopisu dceři před popravou

Name des Briefschreibers:

Josef Tomášek

Berlin - Plötzensee, den 19. Mai 1943.

Königsdam 7

Haus III.

Moje nejdražší Alenko!

Také s Tebou se loučím a posílám Ti své otcovské požehnání v posledním okamžiku svého života. Buď hodná, miluj maminku a nezapomeň nikdy na mne, tak jako já budu umírat s myšlenkou na Tebe, kterou už nikdy - nikdy nepřivinu na své srdce, na kterýžto okamžik tolik jsem se těšil.

Pozdravuj ode mne všechny známé a můj zlatý Liblín, který už také neuvidím. Udělej všechno to, co jsem Ti v posledním dopise napsal. Uč se dobře, miluj svou vlast a buď dobrou dcerou nejen své matky, ale také i své vlasti pro (1 řádka zaškrtnuta cenzurou).

Libám Tě má drahá Alenko, libám a libám

Tvůj otec Josef.

V pátek byl jsem zatčen, v pátek odsouzen a v pátek zemru.

Listy z Rokycan. Měsíčník OV KSČM v Rokycanech. Řídí redakční rada. Adresa redakce: OV KSČM Rokycany, Na Husinci 477, 337 01 Rokycany, telefon: 371722 745, mail: listy.rokycany@kscm.cz, internet: www.kscm.plzen.cz, celostátní: www.kscm.cz, internetová adresa Haló novin: www.halonoviny.cz, Haló rádio: www.radiohalo.cz

Jen pro vnitřní potřeby. Objednávky „Listů“ lze objednat osobně, e-mailem, písemně nebo telefonicky v redakci.

